

Zadeva C-296/10

Bianca Purrucker **proti** **Guillermu Vallésu Pérezu**

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe,
ki ga je vložilo Amtsgericht Stuttgart)

„Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah – Pristojnost in priznavanje ter izvrševanje sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo – Uredba (ES) št. 2201/2003 – Litispendenca – Postopek za meritorno odločitev o pravici do varstva in vzgoje otroka ter zahteva za sprejetje začasnih ukrepov v zvezi s pravico do varstva in vzgoje tega otroka“

Stališče generalnega pravobranilca N. Jääskinen, predstavljeno
4. oktobra 2010 I - 11167
Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 9. novembra 2010 I - 11206

Povzetek sodbe

1. *Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah – Pristojnost in priznavanje ter izvrševanje sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo – Uredba št. 2201/2003 – Pristojnost glede pravice do varstva in vzgoje otrok – Litispendenca (Uredba Sveta št. 2201/2003, člena 19(2) in 20)*

2. *Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah – Pristojnost in priznavanje ter izvrševanje sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo – Uredba št. 2201/2003 – Pristojnost glede pravice do varstva in vzgoje otrok – Litispendenca (Uredba Sveta št. 2201/2003, člen 19(2))*
3. *Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah – Pristojnost in priznavanje ter izvrševanje sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo – Uredba št. 2201/2003 – Pristojnost glede pravice do varstva in vzgoje otrok – Litispendenca (Uredba Sveta št. 2201/2003, člen 19(2))*

1. Določbe člena 19(2) Uredbe št. 2201/2003 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo ter o razveljavitvi Uredbe št. 1347/2000 se ne uporabijo, če se pred sodiščem države članice, ki je prvo začelo postopek o ureditvi starševske odgovornosti, začne zgolj postopek za sprejetje začasnih ukrepov v smislu člena 20 te uredbe, sodišče druge države članice, pristojno za odločanje o vsebini v smislu iste uredbe, pa drugo začne postopek na podlagi zahtevka za sprejetje enakih ukrepov, bodisi začasnih bodisi dokončnih.

pristojnost za odločanje o vsebini. Poleg tega uporaba navedene določbe ne preprečuje začetka postopka pred sodiščem, ki je pristojno za meritorno odločanje. Odstavek 2 člena 20 navedene uredbe preprečuje vsakršno nevarnost, da bi si odločba o sprejetju začasnih ukrepov v smislu člena 20 in sodna odločba, ki jo sprejme sodišče, pristojno za meritorno odločanje, nasprotovali, saj določa, da začasni ukrepi v smislu odstavka 1 tega člena 20 prenehajo veljati, če je sodišče, pristojno za meritorno odločanje, sprejelo ukrepe, za katere meni, da so primerni.

Člena 20 Uredbe št. 2201/2003 namreč ni mogoče šteti za določbo, ki bi podeljevala

(Glej točke 70, 71 in 86 ter izrek.)

2. To, da sodišče države članice začne postopek za izdajo začasne odredbe zlasti glede pravice do varstva in vzgoje otrok ali da je v okviru takega postopka sprejeta sodna odločba in iz nobenega elementa vloženega zahtevka ali sprejete sodne odločbe ni razvidno, da je sodišče, ki je začelo postopek za izdajo začasne odredbe, pristojno v smislu Uredbe št. 2201/2003 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo ter o razveljavitvi Uredbe št. 1347/2000, ne izključuje nujno možnosti, da kot morda določa nacionalno pravo te države članice, obstaja zahtevek za odločitev o vsebini, ki je povezan s predlogom za izdajo začasne odredbe in vsebuje elemente, iz katerih je razvidno, da je sodišče, ki je začelo postopek, pristojno v smislu te uredbe.

V takih okoliščinah mora Sodišče, ki je drugo začelo postopek, samo preveriti, ali je bila odločba sodišča, ki je prvo začelo postopek, ker so bili z njo sprejeti začasni ukrepi, zgolj prvi pogoj za poznejšo sodno odločbo, sprejeto ob boljšem poznavanju pravne podlage in v okoliščinah, ki niso zaznamovane z nujnostjo odločanja. Sodišče, ki je drugo začelo postopek, bi moralo poleg tega preveriti, ali zahteva, ki je predmet začasnih ukrepov,

in pozneje vložena zahteva za meritorno odločitev tvorita procesno enoto.

(Glej točki 80 in 86 ter izrek.)

3. Če sodišče, ki je drugo začelo postopek, kljub svojim prizadevanjem za pridobitev informacij pri stranki, ki se sklicuje na litispenco, sodišču, ki je prvo začelo postopek, in centralnem organu nima nobenih informacij, ki bi omogočale ugotovitev predmeta in pravne podlage zahtevka, ki je bil vložen pred drugim sodiščem in iz katerega je zlasti razvidna pristojnost tega sodišča v skladu z Uredbo št. 2201/2003 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo ter o razveljavitvi Uredbe št. 1347/2000, in če je zaradi posebnih okoliščin v otrokovem interesu, da se sprejme sodna odločba, ki bi jo bilo mogoče priznati v drugih državah članicah – poleg države članice sodišča, ki je drugo začelo postopek – mora zadnje navedeno sodišče po izteku razumnega roka za prejem odgovorov na postavljena vprašanja nadaljevati preizkus zahtevka, ki je bil vložen pri njem. Pri dolžini tega roka mora biti upoštevana korist otroka glede na posebne okoliščine zadevnega spora.

V teh okoliščinah je treba opozoriti, da je cilj Uredbe št. 2201/2003 v korist otroka omogočiti sodišču, ki je otroku najbližje in tako najboljše pozna njegov položaj

in stopnjo razvoja, da sprejme potrebne odločitve.

(Glej točke od 82 do 84 in 86 ter izrek.)